

bejdende Klasser af Samfundet omtrent paa samme Maade. Det var mig derfor, som sagt, en Glæde at se, at Forslaget byggede paa dette Princip. Ganske vist har min Glæde lidt et Skaar i Dag ved, at jeg hørte de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen). Naar jeg saa hen til det, saa vidt jeg forstod, intime Samarbejde, der før fandt Sted mellem Flertallet og det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen), havde jeg troet, at der var opnaaet Enighed mellem disse to Parter om Grundprincippet i Loven. Jeg ser nu, at det ikke er Tilfældet, men at man tværtimod er i Modstrid med hinanden, og saa er det vel desværre saaledes, at Udsigten til denne Lovs Gennemførelse ligger langt ude i Tiden. Jeg beklager meget, at dette er Tilfældet, baade fordi Princippet i denne Lov er det samme som i den vedtagne, og fordi det i denne Lov er gennemført paa en langt lempeligere og efter min Mening langt mere tiltalende Maade. Det undrede mig at se Forslaget, visse Hovedbestemmelser i det blive gennemførte paa en Maade, som man ikke vilde gaa med til i Loven for Industriens Arbejdere, saaledes dette, at man i denne Lov indretter en tvungen Forsikring, en Række Gensidighedsselskaber. Det vilde for mig have borttaget en meget stor Del af de Indvendinger, jeg havde mod Loven af 7de Januar, naar noget saadant var blevet gennemført; men man havde den Gang saa meget imod Statsforsikring og tvungen Forsikring, at slikt ikke kunde gennemføres. Men det vilde, som sagt, have gjort det vedtagne Lovforlag langt mere tiltalende for mig, om det havde indeholdt en saadan Bestemmelse. Selv om man kan indvende mod Lovforslaget, at Administrationsmaskineriet er stort — jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder deri — maatte der ved Forhandling, hvis Indvendingerne viste sig berettigede, kunne ske saadanne Ændringer i Forslaget, at Indvendingerne kunde tabe deres Kraft. Men jeg maa finde, at den foreliggende Ordning er langt at foretrække for den tidligere. Det, der er stødende og i mange Tilfælde uretfærdigt ved den nugældende Lov, er, at i en Række Tilfælde kommer den enkelte Mand, maaske en meget ubemidlet Mand, til personlig at staa i Stikken for et Beløb af indtil 4,800 Kr. Noget tilsvarende har man ikke foreslaaet med Hensyn til Landbruget. Efter det foreliggende Lovforslag vil ingen Landbruger nogen Sinde komme i det Tilfælde, at en

Arbejder, som er kommen til Skade, kan rette et saadant Krav paa ham og fordre det gennemført paa den Maade, som der er vedtaget i den gældende Lov. Efter dette Lovforslag vil Arbejdernes Krav gaa over paa en Forsikringsforening med gensidigt Ansvar, hvor enhver faar en rimelig Præmie at betale og ikke mere. Derved tages, som sagt, en af de store Anstødsstene bort, som laa i Vejen for mit og mange andres Vedkommenhe under Forhandlingen om den vedtagne Lov. Jeg betragter det ogsaa som en Fordel ved det foreliggende Forslag, at der i disse Selskaber gives Adgang til at forsikre mindre, selvstændige Landbrugere, som ikke ere Arbejdsgivere, og at der yderligere gives Adgang til at fritage den ganske lille Arbejdsgiver i Landbruget for overhovedet at udrede Præmier; dette er der jo i Lovforslagets § 15 givet Adgang til. Jeg vilde meget have ønsket, at det havde været muligt at gennemføre lignende Bestemmelser i Forsikringsloven for Industriens Arbejdere. Nu er det jo ikke sket, men det vil ikke forhindre, at jeg for mit Vedkommende vil haabe, at man vil gennemføre denne Lov i Hovedprincippet som Loven af 7de Januar og med de Lempelser, som foreslaas. Jeg vil haabe, at det maa ske trods de Indvendinger, der bleve fremhævede af det ærede Medlem for Ringkøbing. Jeg haaber, at han ved nærmere Overvejelse vil opgive disse Indvendinger og komme til det Resultat, at det vil være umuligt at behandle de forskellige Klasser af Arbejdsgivere her i Landet paa principforskellig Maade. Jeg vil slutte med saaledes i Korthed at udtale min Tilslutning til dette Lovforslag i dets Hovedtræk. At jeg ikke er enig i en eller anden Enkelthed, skal jeg her slet ikke dvæle ved — det kan der maaske senere være Lejlighed til at tale om — men til Ønskerne om Lovforslagets Fremme i det hele slutter jeg mig, og jeg haaber, at det vil blive underkastet en velvillig Behandling, for at det kan bringe et virkeligt Resultat til Gavn for Landarbejderne, hvilke efter min Mening have Grund til at vente, at der lige saa vel for dem som for Industriens Arbejdere kan blive indført en liberal Forsikringslov som den, det foreliggende Forslag tilsigter. Dermed skal jeg anbefale dette Lovforslag til velvillig Behandling her i Tinget og i det kommende Udvalg.

Forslagsstilleren (*Bramsen*): I Anledning af den Udtalelse, der faldt fra det ærede Medlem, som nu satte sig, om et